

«Εν προσευχή και νηστεία»

/ Επικαιρότητα

Δρ. Νίκος Ορφανίδης, φιλόλογος – λογοτέχνης



«Η εκ του κήτους αναδοσις του Προφήτου Ιωνά»

Σκέφτομαι, μέρες που 'ναι, με τον φόβο και τον τρόμο της οικουμένης εξ αιτίας της πανδημίας να μας συνθλίβει και συντρίβει, με όλο αυτό τον πειρασμό και τη δοκιμασία που μας προέκυψε βιαίως αυτές τις μέρες της αγριότητας, όσα η Εκκλησιαστική μας παράδοση μας υποδεικνύει, ως τρόπο παραμυθίας και καρτερίας και υπομονής και σωτηρίας.

Ως τρόπο εξόδου από τα δεινά, πέραν όλων των άλλων, που ανθρωπίνως και ορθώς επιβάλλονται και καταβάλλονται από τις κοινωνίες των ανθρώπων και την

πολιτεία.

Είναι πρωτίστως η οδός της προσευχής και της νηστείας. Αλλά και της μεταμέλειας και της μετάνοιας και της συγγνώμης. Καθώς μετάνοια είναι η αλλαγή τρόπου βίου. Τρόπου πρόσληψης του υπάρχειν εν τω κόσμω.

Σκέφτομαι πως η οικουμένη και η ζωή που γνωρίζαμε, ύστερα από όσα μας προέκυψαν, δεν θα είναι ποτέ η ίδια. Το κακό είναι πια στους δρόμους και παραμονεύει, διασπείροντας τον φόβο και τον τρόμο. Είμαστε πια στην πανδημία, με όλα όσα γνωρίζαμε να καταρρέουν ως αστραπή.

Όσα μας συμβαίνουν, συνιστούν για όλους μας μια πρόκληση όχι περιχαράκωσης στο εγωπαθές είναι μας και εγκλεισμού μας στον εαυτό μας, αλλά διάνοιξης προς τους άλλους. Ακόμα και μέσα από την υποχρεωτική απομόνωσή μας. Όσο κι αν αυτό φαίνεται παράδοξο και οξύμωρο.

Να ξαναβρούμε τον Θεό μας και να ξαναβρούμε τον αδελφό μας.

Όσα μας συμβαίνουν είναι εξόχως πειρασμικά, για να μιλήσουμε με άλλους όρους και άλλα μεγέθη. Καθώς έχουμε, μαζί με όλα τα δεινά, εισέλθει και στο στάδιο της Σαρακοστής, ένα στάδιο μετάνοιας και συγγνώμης και νηστείας και προσευχής, σκέφτομαι όσα μας υπέδειξε ο Κύριος, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών, θεραπεύοντας τον δαιμονιζόμενο νέο και τον πειρασμό που τον κατέκλυζε.

Όταν οι μαθηταί του Κυρίου απέτυχαν να εκβάλουν το δαιμόνιο ο Κύριος ανεφώνησε: «Ω γενεά άπιστος, έως πότε προς υμάς έσομαι; έως πότε ανέξομαι υμών; φέρετε αυτόν προς με. και ήνεγκαν αυτόν προς αυτόν». Για να εξηγήσει στη συνέχεια, μετά τη θεραπεία: «τούτο το γένος εν ουδενί δύναται εξελθείν ει μη εν προσευχή και νηστεία» (Μάρκος θ', 29).

Νηστεία, λοιπόν, και προσευχή. Γιατί η ανθρώπινη δοκιμασία του ανθρώπου εν τω κόσμω έχει εξόχως μια διάσταση πνευματική. Η πτώση και η δοκιμασία μας είναι συγχρόνως δοκιμασία και πτώση πνευματική. Και σ' αυτή τη διάσταση στέκομαι σήμερα ιδιαιτέρως.

Έτσι επιστρέφω και στον προφήτη Ιωνά και την Νινευή την πόλιν την μεγάλην, που εσώθη μόνον διά της νηστείας και της προσευχής. Σε χρόνους άλλους και άλλους καιρούς:

«Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου λέγων· ανάστηθι και πορεύθητι εις Νινευή την πόλιν την μεγάλην και κήρυξον εν αυτή κατά το κήρυγμα το έμπροσθεν, ο εγώ ελάλησα προς σε. και ανέστη Ιωνάς και επορεύθη εις Νινευή, καθά ελάλησε Κύριος· η δε Νινευή ην πόλις μεγάλη τω Θεώ ωσει πορείας οδού

τριών ημερών. και ήρξατο Ιωνάς του εισελθείν εις την πόλιν ωσεί πορείαν ημέρας μιας και εκήρυξε και είπεν· έτι τρεις ημέραι και Νινευή καταστραφήσεται. και επίστευσαν οι άνδρες Νινευή τω Θεώ και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύσαντο σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών. και ήγγισεν ο λόγος προς τον βασιλέα της Νινευή, και εξανέστη από του θρόνου αυτού και περιείλετο την στολήν αυτού αφ' εαυτού και περιεβάλετο σάκκον και εκάθισεν επί σποδού. και εκηρύχθη και ερρέθη εν τη Νινευή παρά του βασιλέως και παρά των μεγιστάνων αυτού λέγων· οι άνθρωποι και τα κτήνη και οι βόες και τα πρόβατα μη γευσάσθωσαν μηδέ νεμέσθωσαν μηδέ ύδωρ πιέτωσαν. και περιεβάλλοντο σάκκους οι άνθρωποι και τα κτήνη, και ανεβόησαν προς τον Θεόν εκτενώς· και απέστρεψαν έκαστος από της οδού αυτών της πονηράς και από της αδικίας της εν χερσίν αυτών λέγοντες· τις οίδεν ει μετανοήσει ο Θεός και αποστρέψει εξ οργής θυμού αυτού και ου μη απολώμεθα; και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι απέστρεψαν από των οδών αυτών των πονηρών, και μετενόησεν ο Θεός επί τη κακία, η ελάλησε του ποιήσαι αυτοίς, και ουκ εποίησε».

Έτσι, λοιπόν, εσώθη η Νινευή η πόλις ημεγάλη από τα επερχόμενα δεινά.

<https://bit.ly/33GceEh>